

Behandling af ansøgning om tredjeinstansbevilling i sag om varetægtsfængsling

Kritiseret den tid, der var medgået til justitsministeriets behandling af en ansøgning om tredjeinstansbevilling i en sag om varetægtsfængsling.

FOB nr. 86.77

(J. nr. 1986-1157-68).

En advokat klagede over den tid, der var medgået til justitsministeriets behandling af hans ansøgning om tredjeinstansbevilling i en sag om varetægtsfængsling.

Han klagede endvidere over justitsministeriets høringspraksis i sådanne sager, herunder at ministeriet forelægger spørgsmålet om tredjeinstansbevilling for anklagemyndigheden i 3 instanser.

Det fremgik af akterne, at advokatens klient, A, havde været varetægtsfængslet som sigtet for børnemishandling.

Politianmeldelsen blev indgivet den 5. juni 1986, og den 26. juni 1986 blev A anholdt som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 2, jfr. stk. 1.

Den 27. juni 1986 blev A begæret varetægtsfængslet, jfr. retsplejelovens § 762, stk. 2, men ved Thisted rets kendelse af samme dato blev det bestemt, at han skulle løslades.

Kendelse blev kæret til vestre landsret, der den 28. juni 1986 bestemte, at A skulle varetægtsfængsles.

I skrivelse af 1. juli 1986 anmodede advokaten justitsministeriet om at meddele A tredjeinstansbevilling til indbringelse af vestre landsrets kendelse for højesteret. Advokaten anmodede om, at sagen måtte blive behandlet med største hast, idet det efter hans opfattelse forekom meningsløst at kære sagen til højesteret, såfremt ministeriets sagsbehandling ville tage flere måneder.

Den 2. juli 1986 modtog justitsministeriet ansøgningen om tredjeinstansbevilling.

Den 3. juli 1986 sendte ministeriet ansøgningen til politimesteren i Thisted med anmodning om en udtalelse samt om, at sagen blev tilbagesendt gennem vedkommende statsadvokat og rigsadvokaten.

Den 4. juli 1986 (fredag) modtog politimesteren hørings skrивelsen, og den 7. juli 1986 (mandag) videresendte politimesteren sagen til statsadvokaten med en udtalelse om, at han ikke fandt, at særlige grunde talte for at meddele tredjeinstansbevilling.

Den 8. juli 1986 modtog statsadvokaten sagen fra politimesteren, og den 9. juli 1986 videresendte statsadvokaten sagen til rigsadvokaten med bemærkning om, at han kunne tiltræde politimesterens udtalelse.

Den 1. august 1986 sendte rigsadvokaten sagen til justitsministeriet med bemærkning om, at heller ikke han kunne anbefale det ansøgte.

I skrivelse af 19. august 1986 meddelte justitsministeriet advokaten, at ministeriet ikke fandt grundlag for at meddele den ansøgte tilladelse.

Den 27. august 1986 frifandt retten i Thisted A.

I sin klage til ombudsmanden anførte advokaten bl.a., at justitsministeriets afgørelse stort set var uden betydning for hans klient, da afgørelsen først forelå få dage før domsforhandlingen. Det var hans opfattelse, at justitsministeriets sagsbehandling foregik betydeligt hurtigere, når det var anklagemyndigheden, der søgte om tredjeinstansbevilling. Advokaten gav herefter udtryk for ønsket om en praksisændring, således at sagsbehandlingstiden blev nedskåret i justitsministeriet - i hvert fald når det gjaldt ansøgninger om tredjeinstansbevilling for varetægtsfængslede. I modsat fald kunne man efter advokatens opfattelse ligeså godt ophæve adgangen for varetægtsfængslede til at søge om tredjeinstansbevilling.

I anledning af klagen anførte justitsministeriet følgende:

»...

Til brug for overvejelsen om, hvorvidt en ansøgning fra en tiltalt eller domfældt om anke- eller kæretiladelse skal imødekommes, indhenter justitsministeriet efter fast praksis sagens akter tilligemed en udtalelse fra anklagemyndigheden. På tilsvarende måde giver justitsministeriet i almindelighed den pågældendes forsvarer lejlighed til at udtale sig om ansøgninger om anke- og kæretiladelser, som indgives af anklagemyndigheden.

I de tilfælde, hvor en sag under hensyn til dens særlige karakter - f.eks. hvor sagen vedrører en ansøgning om tilladelse til prøvelse ved højesteret af en afgørelse om varetægtsfængsling - søger justitsministeriet sagsbehandlingen fremmet mest muligt.

Bl.a. på baggrund af den foreliggende sag er det i det pågældende kontor i justitsministeriet blevet indskærpet, at sager af den omhandlede karakter bør behandles hurtigst muligt og eventuelt forlods fremfor andre sager.

Justitsministeriet har endvidere iværksat en procedure, hvorefter anklagemyndigheden i alle sager om ansøgninger om kæretiladelser vedrørende varetægtsfængsling vil blive anmodet om, at sagens akter og anklagemyndighedens udtalelse fremsendes til justitsministeriet efter omstændighederne omgående.

...«

Ombudsmanden udtalte herefter følgende i en skrivelse til advokaten:

»Justitsministeriets behandling af den foreliggende sag, fra De indgav ansøgningen om tredjeinstansbevilling i skrivelsen af 1. juli 1986, og indtil ministeriet afgjorde sagen i skrivelsen af 19. august 1986, har taget 7

uger, og dermed så lang tid, at det - når henses til sagens karakter - må forekomme urimeligt i forhold til Dem/Deres klient.

Jeg har gjort justitsministeriet bekendt med min opfattelse, hvorefter det er beklageligt, at sagens behandling har taget så lang tid, som tilfældet er. Jeg har i den forbindelse givet udtryk for, at jeg finder det beklageligt, at justitsministeriet var mere end 2 uger om at træffe afgørelse i sagen, efter at den i godt og vel 4 uger havde beroet på modtagelse af udtalelser fra anklagemyndigheden - i det væsentlige rigsadvokaten - hvorefter den måtte anses for endog særdeles hastende.

Jeg har imidlertid ikke fundet grundlag for at foretage videre på baggrund af den konkrete sag, efter at justitsministeriet nu har indskærpet i det pågældende kontor, at sager af den omhandlede karakter bør behandles hurtigst muligt og eventuelt forlods fremfor andre sager.

Heller ikke det rejste generelle spørgsmål om justitsministeriets høringspraksis har kunnet give mig grundlag for at foretage videre, efter at justitsministeriet har oplyst, at der er iværksat en procedure, hvorefter anklagemyndigheden i sådanne sager vil blive anmodet om, at sagens akter og anklagemyndighedens udtalelser fremsendes til justitsministeriet efter omstændighederne omgående.

...«